

عنوان مقاله:

اندیشه های مولانا در اشعار شورانگیز صائب

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهشهای ادب عرفانی (گوهر گویا)، دوره 3، شماره 1 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

سید مهدی نوریان - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

در میان شاعران پارسی گوی، شاعری که بیش از همه بارها از مولانا جلال الدین بلخی با ستایش و احترام بیش از اندازه نام برده و خود را مرید و پیرو اندیشه های او دانسته، میرزا محمدعلی صائب تبریزی است. صائب چه از لحاظ صورت؛ یعنی وزن و قافیه و ردیف و تعبیرات و ترکیبات و تصویرهای شعری و چه از لحاظ محتوی؛ یعنی مضامین و افکار و حکایات و تمثیلات، از آثار مولانا بهره های فراوان برده است؛ چنان که کمتر صفحه ای از دیوان پر حجم او می توان یافت که نشانه ای از مولانا در آن نباشد. اندیشه های مولانا چنان با جان صائب آمیخته و در سخن او متجلی شده است که می توان او را یکی از برجسته ترین مولوی شناسان قرون گذشته به شمار آورد. در این گفتار، مطالب بالا با ذکر شواهد و دلائل گوناگون به اثبات می رسد؛ با تاکید بر این که این شواهد مشتق از خروار و اندکی از بسیار است.

کلمات کلیدی:

مولانا جلال الدین، صائب تبریزی، مثنوی، دیوان شمس، دیوان صائب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1209604>

